

Η ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣ ΜΗΤΗΡ.

«'Ακουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου καὶ μὴ ἀπόσῃ θεομίους μητρός σου» στί-
φανον γὰρ χαρίτων ἕξη σὴ κορυφῇ, καὶ κλοιδόνχρυσέον περὶ σφ' τραχύλω.*
Παροιμίαι Σολομώντος.

'Εκδίδεται κατὰ Πέμπτην ὑπὸ Μ. Α. Σακκοῦράφου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

'Εν 'Αθήναις	δραχ. 6.
'Εν ταῖς 'Επαρχίαις	» 7.
'Εν τῇ 'Αλλοδαπῇ	» 10.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται.

- 'Εν 'Αθήναις παρὰ τῷ Ταχυδρομείῳ.
- 'Εν ταῖς 'Επαρχίαις παρὰ τοῖς ΚΚ. ταχ. 'Επιστάταις.
- 'Εν τῇ 'Αλλοδαπῇ παρὰ τοῖς 'Ελληνικοῖς Ταχυδρο-
μείοις καὶ ἐν ἑλλείψει τούτων παρὰ τοῖς ΚΚ. Προξένοις.
- 'Εν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ Βιβλίωπ. Κ. Α. Δεπάτζα.

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΠΕΡΤΕΦΟΝΗΣ.

Μεταξύ τῶν τέκνων τῆς γραιᾶς Κυβέλης, καλοί μου φίλοι, διακρίνεται καὶ ἡ Δήμητρα, θεὰ τῶν γεννημάτων καὶ τῶντι πολλὰ λογικῶς ὠνόμασαν μητέρα τῆς θεᾶς, τὴν γῆν, ἡ ὁποία εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἄνθρωπον σπαρτά, καὶ ἀπὸ καρπὸς τὴν κυρίαν τροφήν, καὶ ἀληθὴ πλοῦτον αὐτὸν.

Ἡ Δήμητρα ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπαγγέλματός της, εἰκνέτο ἐστεφανωμένη μὲ στάχυας καὶ ἄνθη τῶν ἀγρῶν, καὶ κρατοῦσα εἰς τὴν χεῖρα δρέπανον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ θερίζοι θερίζουσι τὰ γεννήματα, καὶ ἐνίοτε ἔχουσα ὑπὸ τὴν μασχάλην δέμα σίτου (βλ. σχ. 16.) Τὴν ἀνοῖξιν ἐκάστου ἔτους οἱ Ἑλληνικοὶ λαοί, προπορευομένων τῶν ἱερέων τῆς θεᾶς Δήμητρος, ἀφοῦ πρῶτον περιέφερον ὀλόγυρα εἰς τοὺς ἀγρούς χοίρον, ἐθυσίαζον αὐτὸν εἰς αὐτήν, διὰ νὰ κατεσοδῶσιν τὰς γεωργικὰς ἐργασίας τῶν ἐθυσίαζον δὲ τὸ ζῶον τοῦτο, ἐπειδὴ σκάπτει τὴν γῆν μὲ τὸ βύχχος του, ἐμποδίζει τὴν βλάστησιν τοῦ σπόρου.

Εἶχε δὲ ἡ Δήμητρα θυγατέρα ἀγαπητήν, τὴν Περτεφόνην, ἡ ὁποία, ὡς ἡ μήτηρ, ἦτο ὠραία καὶ καλή. Ἄλλ' ἰδοὺ μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ἡ νεᾶνις αὕτη διεσκέδαζεν εἰς τοὺς ὠραίους ἀγρούς τῆς Σικελίας συλλέγουσα ἄνθη διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν μητέρα της, ὁ Πλούτων, θεὸς τοῦ ἄδου, παρατηρεῖ αὐτήν, τὴν ἀρπάζει, καὶ θέσας αὐτὴν εἰς τὸ ἄρμα του, ἐζευγμένον μὲ τέσσαρας μελανωτέρους ἀπὸ τὴν ἔθωνον ἵππους, φέρει εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν θνητῶν. (βλ. σχ. 17.)

Ὁ θεὸς αὐτός, ἀπ' οὗτο ἔλαβεν εἰς μερίδιον τὸν ἄδην δὲν ἠδυνήθη νὰ εὖρη γυναῖκα διὰ νὰ συζῆσθαι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς τὸ σκοτεινὸν κράτος του· καὶ μὴ θέλων ν' ἀνακαλύψωσι ποῖον δρόμον ἔλαβε διὰ νὰ κρύψῃ τὴν λείαν του, ἐκτύπησε τὴν γῆν μὲ τὴν δίκανον βάβδον του, ἡ ὁποία ἐχρησίμευεν ἀντὶ σκῆπτρου, καὶ ἤνοιξε τοιοῦτοτρόπως τὴν γῆν, ἡ ὁποία ἐκλείσθη παρευθὺς, ἀφοῦ ἐχώθη ἐκεῖ μὲ τὸ μελανὸν ἄρμα του, φέρων μὲθ' αὐτοῦ καὶ τὴν ὠραίαν Περτεφόνην.

Ἐν τούτοις, μικροὶ μου φίλοι, ἡ Δήμητρα μὴ βλέπουσα τὴν θυγατέρα της ἐπιστρέφουσαν ἐκ τῶν ἀγρῶν, ὅπου τὴν ἀφῆκε νὰ ὑπάγῃ διὰ νὰ συνάξῃ ἄνθη, ἤρχισε νὰ τὴν ἀναζητῆ πανταχοῦ, καὶ ἐπει-

δὴ κανεὶς δὲν ἤξευρε νὰ τὴν πληροφορήσῃ, ἤρχισε ν' ἀπελπίζηται περὶ τῆς ἀνευρέσεώς της. Ἀφοῦ τὴν ἐθρήνησε πολὺ, ἐνόησε τέλος πάντων, ὅτι μὲ τοὺς ὄδυρους της δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεύρῃ τὴν Περτεφόνην· ὅθεν ἐπῆρε τὸν δρόμον, σκοπεύουσα νὰ περιέλθῃ ὀλόκληρον τὴν γῆν, ἕως οὗ τὴν ἀνεύρῃ, πρᾶγμα δυσκολώτατον, διότι, ὡς εἶδατε, ὁ Πλούτων τὴν εἶχε φέρει εἰς τὸν ἄδην.

Εἰς τὸ κοπιαστικὸν τοῦτο ταξεῖδιον ἡ καυμένη Δήμητρα ἔπρεπε νὰ ὑποφέρῃ πολλὰ δεινά· διότι ἄλλοτε μὲν ἔπρεπε νὰ ὑπερβῇ ὄρη, καὶ ἄλλοτε νὰ διατρέξῃ ἀγόνους πεδιάδας, ἔχουσα σύντροφον τὴν ζέτην καὶ τὸν κόπον· ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἐλογουρίζε ταῦτα ἡ ἀπαρηγόρητος ἐκείνη μήτηρ, διότι μόνον εἰς τὴν μητρικὴν καρδίαν εὐρίσκει τις τὴν στοργὴν καὶ τὸ θάρρος εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν.

Ἐνῶ δὲ οὕτω περιεφέρετο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ ἦτο κοπιασμένη ἀπὸ τὴν ὁδοπορίαν, καὶ δὲν εὕρισκεν οὐδὲ ἐν ὀπωρικόν διὰ νὰ καταπαύσῃ τοῦλάχιστον τὴν πεινάν της, παρεστῆρησε πενιχρὰν κακλύθην, ὅπου κατόκει γραιὰ της, ἡ ὁποία βλέπουσα αὐτὴν τὸσον ἀπευθύνετο τῆς ἐπρόσφραξεν εὐχαρίστως τὸν ζωμόν της, τὸ μόνον φαγητόν, τὸ ὁποῖον εἶχεν. Ἡ Δήμητρα εἰδέθη μετὰ χαρᾶς τὸ λιτὸν ἐκεῖνο φαγητόν, καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ μὲ πολλὴν ὄρεξιν. Ἐνῶ δὲ ἐτρώγει, ἰδοὺ παιδίον τι, ὀνομαζόμενον Σαῦρος, βλέπον τὴν ἀπληστίαν τῆς θεᾶς εἰς τὸ φαγητόν, ἤρχισε νὰ περιπαίζῃ αὐτήν, ἀν καὶ ἡ γραιὰ μάμμη του τοῦ ἔκαμνε νεῦμα νὰ ἠτυχάστῃ ἡ θεὰ λοιπὸν πρὸς τιμωρίαν τοῦ ἀτάκτου καὶ παρκαίου παιδιοῦ ἐβρῖψεν ἐπάνω του τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ζωμοῦ καὶ μετεμάρφωσεν αὐτὸ εἰς σαῦραν (γροστρίτσαν.)

Στοχάζομαι, ὦ φίλοι παιδεῖ, ὅτι τὸ κακὸς ἦεν ἐκεῖνο παιδάριον διαστρεφθέν, διότι ἡ μάμμη του ἔδωκεν εἰς τὴν ζέτην τὸ φαγητόν, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσκόπευε νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του, καὶ διὰ τοῦτο ἀναμφιβόλως πρὸς πείσμα ἐπερίπαυεν αὐτὴν διὰ τὴν ἀπληστίαν της· ἀλλὰ τοῦτο οὔτε φρόνιμον ἦτο, οὔτε εὐγενές, καὶ δικαίως ἐτιμωρήθη διὰ τὴν ἀσθαιδίαν του. Διὰ τοῦτο ἡ λοιπαργία εἶναι πρόξενος πολλὰκις πολλῶν ἄλλων σφαλμάτων, καὶ γνωρίζω πολλὰ παιδία,

τὰ ὅποια δὲν κατεδέχθησαν ποτὲ οὔτε ψεῦδος νὰ εἰπωσιν, οὔτε νὰ μωυρμουρίσωσιν, ἐπειδὴ δὲν ἦσαν λαίμαργα.

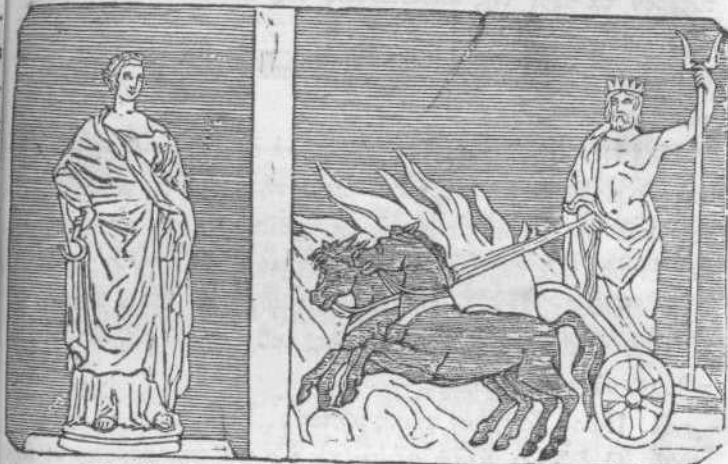
Ἐν τούτοις ἡ θεὰ δὲν ὑπέφερον ἀλλαγῶν τοιαύτας ὕβρεις, ὅπου θεν καὶ ἂν διέβη· μάλιστα διαβαίνουσα ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα ἐλαβὲν μεγίστην ὑποδεξίωσιν ἀπὸ τὸν βασιλέα τοῦ τόπου Σελεόν, ὅστις λαβὼν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν θεᾶν Δήμητραν, ἀνήγειρε πρὸς τιμὴν τοῦ ναόν. Αὐτὸς δὲ ὁ ναὸς ἐγένετο περίφημος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐτελοῦντο αὐτοῦ ἀγῶνες ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος, ἕνεκα τῶν ὁποίων κατήντησε νὰ εορτάζηται ἡ λαμπροτέρα πανήγυρις τῆς ἀρχαιότητος. Εἰς ἐνθύμησιν τῆς καλῆς ταύτης ὑποδοχῆς, ἡ Δήμητρα ἐδίδαξεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως Σελεοῦ *Τριπτόλεμον*, τὴν χρῆσιν τοῦ ἀρότρου, τοῦ ὠφελίμου ἐκείνου ἐργαλείου, τὸ ὅποιον κατασταίνει τὴν γῆν γόνιμον.

Ἡ θεὰ ἀφοῦ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα, ὀλίγον ἀπέχουσα τῶν Ἀθηνῶν, ἐπέστρεψεν εἰς Σικελίαν διὰ νὰ μάθη καμμίαν εἰδησίαν περὶ τῆς ἀγαπητῆς θυγατρὸς τῆς, καὶ τῶνόντι δὲν ἠπατήθη, διότι μία *ναΐς*, δηλ. νύμφη βύακός τινος, ὁ ὅποιος ἔβρεεν, ὡς λέγουσιν εἰς τὰς ἀβύσσους τῆς γῆς τῆς ἐφανέρωσεν, ὅτι εἶδε τὴν Περσεφόνην εἰς τὸ ἄρμα τοῦ Πλούτωνος, τὸ ὅποιον διήρχετο διὰ μέσου τῶν σπλάγχων τῆς γῆς. Ἡ Δήμητρα εὐχαριστήσασα τὴν Ἀρήθουσαν, (διότι οὕτως ὠνομάζετο ἡ καλὴ ἐκείνη νύμφη,) ἤναψε παρευθὺς δᾶδα ἀπὸ τοῦ πυρ τοῦ ὄρους Αἰτνης, τὸ ὅποιον, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ἐκ τῶν πρῶτων μερωτέρων ὑφαιστιῶν, καὶ ἐχώθη θαρβύλλεως εἰς τὰ βᾶθη τῆς γῆς καὶ κατώρθωσε νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τὸν ἄδην, ὅπου εἶδε τὴν Περσεφόνην, ὅτι ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον καὶ πλησίον τοῦ Πλούτωνος, ἀλλὰ τὸ κάλλος αὐτῆς εἶχε μαρανθῆ ὀλίγον ἀπὸ τὴν λύπην τῆς.

Ἐν τῇ θλίψει τῆς, ἡ δυστυχῆς μήτηρ ἤλπιζε νὰ κινήσῃ εἰς τὴν σπλαγχνίαν τὸν ἀκαμπτὸν θεόν, διὰ νὰ τῆς ἀποδώσῃ τὴν ἀξιαγάπτον τὴν θυγατέρα· ἀλλ' ὁ Πλούτων εἶπεν, ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ χωρισθῇ ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἡ Δήμητρα ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν Δία, τὸν ἀνώτατον θεόν, διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ δικαιοσύνην.

Ὁ πατὴρ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν, ἀφοῦ ἐσυμβουλευθῆ τὴν

Θηνᾶν, ἀπεφάτισεν, ὅτι ἡ Περσεφόνη τότε ἤθελεν ἀποδοθῆ εἰς τὴν μητέρα τῆς, εἴαν ἀποδεικνύετο, ὅτι ἀφ' ὅτου κατέβη εἰς τὸν ἄδην δὲν εἶχε φαγομένον τίποτε.

ΔΗΜΗΤΡΑ (σχ. 16.)

ΠΟΣΕΙΔΩΝ (σχ. 17.)

Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ὁ Ἀσκάλαφος, μάγειρος ἢ διευθυντὴς τοῦ μαγειρείου τοῦ Πλούτωνος, διεβεβαίωσεν, ὅτι τὴν ἰδίαν ἐκείνην πρωτὰν ἐπρόσφερεν εἰς τὴν νέαν κυρίαν του ἐξαιρετὸν βῶδιον, τὸ ὅποιον ἔφαγεν ὀλόκληρον. Ἡ δὲ Δήμητρα τότεν παρεργίσθη ἀκούσασα τοῦτο, ὥστε μετέβαλε τὸν Ἀσκάλαφον εἰς κουκουβάγιαν, δηλ. εἰς τὸ ἄθλιον ἐκεῖνο πτηνόν, τὸ ὅποιον μόνον τὴν νύκτα ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν τρύπαν του, καὶ παρεκάλεσε τὸν ἀρχηγὸν τῶν θεῶν νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὴν θυγατέρα τῆς νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν γῆν τὸ ἡμισυ τοῦλάχιστον ἐκάστου ἔτους. Ὁ Ζεὺς, ἂν καὶ παρεκονεῖτο ὁ Πλούτων, συγκατένευσε νὰ ἔχῃ ἡ Δήμητρα τὴν θυγατέρα τῆς μετ' ἑαυτῆς ἐξ μῆνας, τοὺς δὲ ἄλλους ἐξ νὰ διατρίβῃ πλησίον τοῦ Πλούτωνος, διὰ νὰ τὸν παρηγορῇ εἰς τὸ σκοτεινὸν βασίλειόν του.

Ἐάν ἰδητέ ποτε τὴν Δήμητραν περιστανομένην με δᾶδα ἀναμμένην εἰς τὴν χεῖρα, καὶ εἰς τοὺς πόδας τῆς ὑπάρχῃ σαύρα, καὶ γλαυκὴ, θὰ ἐνθυμησθε εἰς ποίαν περίστασιν ἐδόθησαν εἰς αὐτὴν τὰ διαφροα ταῦτα σύμβολα.

ΠΕΡΙ ΚΛΕΙΔΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΩΜΟΥ.

ΜΗΤΗΡ. Σὲ ὑπεσγέθη, Πέρικλες, νὰ σ' ἐξηγήσω πλῆ-
τύτερον τὰ περὶ τῆς κλειδώσεως τοῦ ὤμου καὶ τῶν ἄλλων
μερῶν τοῦ βραχίονος.

Θέλεις νὰ τὸ κάμω τώρα, ἢ προκρίνεις νὰ ὑπάγῃς νὰ
παίξῃς;

ΠΕΡΙΚΛΗΣ. Προκρίνω, μήτηρ, νὰ συνομιλήσω μετὰ σοῦ,
καὶ νὰ μάθω τι περισσότερον περὶ τῆς βουλής, τῆς ἐπινοί-
ας, καὶ τῆς ἐπιδεξιότητος, τὰ ὁποῖα δεικνύει ὁ Θεὸς εἰς
ἐμὲ ἐντὸς τοῦ περιέργου σώματός μου, τὸ ὁποῖον ἔπλασε.

Μ. Καλῶς, ἔσο λοιπὸν προσεκτικὸς, καὶ θέλω ἀρχίσαι.

Ἴδου ἡ εἰκὼν τῆς κλειδώσεως τοῦ ὤμου, τὴν ὁποίαν ἐ-
πιθυμῶ νὰ παρατηρήσῃς.

Π. Ποῖος βραχίον ἐστίν, μήτηρ;

Μ. Ὁ δεξιὸς· ἀλλὰ μόνον τὰ ὀστέα περισταίνονται καὶ
οἷον ὁ χόνδρος ὁ εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὀστέων, οὐδ' ὁ μικρὸς ἑ-
λαξ, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνων αὐτὰ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ τὴν
κρατῆ συνδεσμένη, καὶ ὁ ὁποῖος περιέχει τὸ ἀρθρικὸν λί-
πος, οὐδ' αἱ κλωσταὶ καὶ τὰ σχοινία, τὰ ὁποῖα συνδέουσι τὰ
ὀστέα, περὶ τῶν ὁποίων σ' ἐλάλησα. Ἄν ἡ εἰκὼν παρίσταται
καὶ ταῦτα, τότε δὲν ἐδύνασο νὰ ἴδῃς τὰ ὀστέα τόσον διακε-
κριμένως· ἄλλοτε θέλω σὲ δεῖξει τὰς εἰκόνας καὶ αὐτῶν.

Π. Γίγγλυμον, μήτηρ, ὀνομάζεις αὐτὴν τὴν κλείδωσιν;
Εἰς ἐμὲ δὲν φαίνεται ποσῶς νὰ ὁμοιάζῃ μετὰ γίγγλυμον ἢ
στροφίγγα τῆς θύρας.

Μ. Ναί, υἱέ μου, ἡ κλείδωσις αὕτη δὲν εἶναι τοῦ εἶδους
ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζουσι μετὰ στροφίγγα, ἀλλὰ πάντῃ
διαφόρου εἶδους. Ἄν ὁμοιάζῃ μετὰ στροφίγγα, ἐδύνασο νὰ κι-
νῆς τὸν βραχίονά σου εἰς τὸν ὦμον κατὰ ἓνα μόνον τρόπον,
δηλαδὴ κατ' εὐθείαν ἄνω καὶ κάτω. Ἡ θύρα κινεῖται μόνον

τρόπως, καθὼς γνωρίζεις, κλείουσα καὶ ἀνοίγουσα· καὶ τοῦ
ἀγκῶνος ἢ κλείδωσις εἶναι γίγγλυμος, ὁμοιάζουσα μετὰ στρο-
φιγγα, ἐπειδὴ δὲν ἐμπορεῖς νὰ κινήσῃς τὸν βραχίονά σου εἰς
τὸν ἀγκῶνα, περιστρέφων αὐτὸν πολυτρόπως, καθὼς γίνε-
ται εἰς τὸν ὦμον.

Γίγγλυμος εἰς τὸν ὦμον ἤθελεν εἶσθαι ἀπρόσφορος· καὶ
ὁ Θεὸς γνωρίζων τοῦτο ἔκαμεν αὐτὸν πολὺ διάφορον καὶ
τοῦτο σὲ δεικνύει ὅχι μόνον τὴν ἐπινοίαν καὶ ἐπιδεξιότητά
του, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἶχεν ἰδιαιτέραν βουλήν, πλάττων τὴν κλεί-
δωσιν τοῦ ὤμου τοιαύτην ὁποίαν τὴν ἔπλασε.

Π. Ποῖαν βουλήν εἶχε, μήτηρ, πλάττων αὐτὴν τοιαυτο-
τρόπως;

Μ. Θέλεις τὸ ἰδεῖ, υἱέ μου, μετ' ὀλίγον.

Κύτταξέ τὸ ἐπάνω ἄκρον (Α) τοῦ βραχίονος, εἶναι στρογ-
γύλλον, καὶ ὁμοιάζει πολὺ μετὰ τὸ σφαιρίδιον, μετὰ τὸ ὁποῖον
παίξεις.

Κύτταξέ τώρα τὸ ὀστοῦν, τὸ ὁποῖον σὲ δεικνύω (Β)· τοῦτο
ὀνομάζεται ὠμοπλάτη, ἐπειδὴ εἶναι πλατεῖα, ἐπίπεδος, καὶ
λεπτὴ, ὁμοιάζουσα κατὰ τι μετὰ τὴν λεπίδα τοῦ μαχαιρίου· καὶ
ἐμπορεῖς νὰ τὴν αἰσθανθῆς κατ' εὐθείαν ὀπισθεν τοῦ ὤμου σου.

Βλέπεις ὅτι ἐν ἄκρον αὐτοῦ τοῦ ὀστοῦ ἀγκυλοῦται ὡς βράμ-
φος κορώνης (Γ).

Βλέπεις προσέτι καὶ ἐν ἄλλο ἄκρον, τὸ ὁποῖον παρομοίως
ἀγκυλοῦται (Δ).

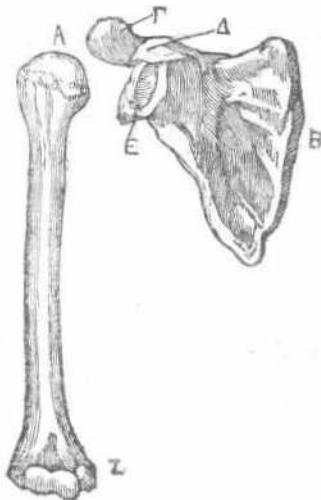
Μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀγκίστρων, ὡς θέλομεν τὰ ὀνομάσει,
βλέπεις μικρὸν κοίλωμα εἰς τὴν ὠμοπλάτην (Ε).

Τὸ κοίλωμα τοῦτο περιστρέφεται ἀπὸ χόνδρον, ὁ ὁποῖος
ὁμοῦ μετὰ τὸ κοίλωμα σχηματίζει εἶδος κοτύλης ἢ καυκίου,
ἐντὸς τοῦ ὁποῖου τὸ στραγγύλλον ἄκρον τοῦ βραχίονος (Α)
ἐφαρμόζεται ἐντελῶς, καὶ κινεῖται εὐκολώτατα.

Τὸ ἄκρον τοῦτου τοῦ ὀστοῦ (Α) ἐνθυμείσαι, εἶναι ἐπίσης ἐσκέπασμένον μὲ χόνδρον, ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς ὠμοπλάτης τὸ κοίλωμα ἐνδοθεν (Ε).

II. Δὲν βλέπω, μήτερ, εἰς τὴν εἰκόνα τὸν χόνδρον, ὅστις περιστρέφει τὸ κοίλωμα, οὐδὲ τὸν χόνδρον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βραχίονος.

Μ. Ἡ εἰκὼν μὲν δὲν τὰ παριστάνει, υἱέ μου· ἀλλ' ἐμπορεῖς νὰ φαντασθῆς αὐτὰ ὀλίγον πῶς ἤθελον φαίνεσθαι· θέλω δὲ σὲ τὰ δείξει ἄλλοτε εἰς ἄλλην εἰκόνα.

Τὸ στρογγύλον ἄκρον τοῦ βραχίονός σου κατέχει τὸ κοίλωμα, περὶ τοῦ ὁποίου σὲ ὠμίλησα, καὶ περιστρέφεται ἐντὸς αὐτοῦ, ὡσάκις κινεῖς τὸν βραχίονά σου· κινεῖται δὲ εὐκόλως· διότι ὁ χόνδρος ὁ περιστρέφων τὸ κοίλωμα, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὸν χόνδρον εἶναι πολὺ λεῖοι καὶ ἐλαστικοί, καὶ διότι τὸ ἀρθρικὸν λίπος τοὺς διατηρεῖ ὀλισθηρούς.

Δοκίμασε μόνον, καὶ θέλεις ἰδεῖ πόσον εὐκόλα καὶ ἐργόγору, καὶ κατὰ πόσους διαφόρους τρόπους ἐμπορεῖς νὰ κινήσῃ τὸν βραχίονά σου εἰς τὴν κλείδωσιν τοῦ ὤμου.

[Ὁ Περικλῆς δοκιμάζει].

II. Πῶς ὀνομάζεται, μήτερ, ἡ κλείδωσις τοῦ ὤμου; Μὲ εἶπες ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι γίγγλυμος.

Μ. Αὐτὴ ὀνομάζεται ἐνάρθρωσις· διότι ἐντὸς τοῦ κοιλώματος τῆς ὠμοπλάτης ἐναρμόζεται τὸ στρογγύλον ἄκρον τοῦ βραχίονος, καὶ δύναται ἐκ τούτου νὰ κινήται κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν.

Κάμε τὴν ἀριστερὰν χεῖρά σου ὅσον δύνασαι κοίλην ὡς ποτήριον, καὶ κλείσε ὅλα τὰ δάκτυλα τῆς δεξιᾶς, καθὼς κάμνουσι τὰ παιδία, ὅταν παίζωσι τὴν πυγμὴν· βάλε ἔπειτα ἐντὸς τῆς ἀριστερᾶς χειρός σου τὴν δεξιάν, καὶ κρατῶν αὐτὴν σφιγκτὰ μ' ὅλα τὰ δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς, περιστρέψε τὴν δεξιάν σου καθ' ὅσους τρόπους δύνασαι.

[Ὁ Περικλῆς κάμνει οὕτω].

II. Ἐμπορῶ νὰ τὴν κινήσω καθ' ὅλους τοὺς τρόπους, ἄνω καὶ κάτω, ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, καὶ ὀλόγυρα, καὶ μὲ πολλὴν ταχύτητα τῶντι.

Μ. Πολλὰ καλὰ· αὐτὸ ἔχει τινὰ ὁμοιότητα μὲ τὴν κλείδωσιν τοῦ ὤμου· τὰ δύο ἀγκιστριωτὰ ἄκρα τῆς ὠμοπλάτης (Γ, Δ), τὰ ὁποῖα βλέπεις εἰς τὴν εἰκόνα, περιλαμβάνουσι πανταχόθεν τὴν στρογγύλην ἄκρον τοῦ βραχίονος (Α) καὶ χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ τὴν κρατῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς, σχεδὸν καθὼς τὰ δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρός σου περιλαμβάνουσι τὴν δεξιάν· ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν εἶναι ἰκανὸν νὰ κρατῇ τὸν βραχίονα εἰς τὸν τόπον του· εἶναι ἀνιχνύσιον καὶ ἄλλο τι.

II. Πῶς, μήτερ, τὸ ἄκρον τοῦ βραχίονος κρατεῖται τόσον στερεὰ ἐντὸς τοῦ κοιλώματος καὶ ποτὲ δὲν μετακτοπίζει;

Μ. Τὸ ἄκρον τοῦ βραχίονος, υἱέ μου, κρατεῖται ἐντὸς τοῦ κοιλώματος κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Ὁ μικρὸς θύλαξ, ὅστις κρατεῖ τὸ ἀρθρικὸν λίπος, καὶ τὰ

δύο ἀγκιστρωτὰ ἄκρα τῆς ὀμοπλάτης συναρροῦσιν εἰς τὸ κρατῆται τὸ ἄκρον τοῦ βραχίονος ἐντὸς τοῦ κοιλώματος· ἀλλ' ἐντὸς τούτου εἶναι καὶ τινες ταινίαι ἐκ δυνατῆς καὶ τραχείας σαρκός, καὶ σφιγκτικὰ συνδεδεμέναι μὲ δικφόρους σκληρὰς καὶ δυνατὰς χορδὰς, αἱ ὁποῖαι διακλῶνουν κατὰ δικφόρους τρόπους τὴν κλειδώσιν τοῦ ὤμου, καὶ οὕτως ἐμποδοῦναι τὸ ἔσοτον ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ κοιλώματος.

Αἱ σάρκιναι ταινίαι ὀνομάζονται μῦς, καὶ αἱ χορδαί, αἱ ὁποῖαι εἶναι συνδεδεμέναι μὲ αὐτούς, ὀνομάζονται τένοντες.

Οἱ μῦς καὶ οἱ τένοντες εἶναι συνδεδεμέναι μὲ τὰ ὅσῃ κατὰ διάφορα μέρη τῶν κλειδώσεων, καὶ ἔλκοντες αὐτὰ τὰ κλίνουσι νὰ κινῶνται κατὰ δικφόρους τρόπους ἐπὶ τῶν κλειδώσεων· ἐκτὸς δὲ τούτου συνδέουσι τὴν κλειδώσιν τοῦ ὤμου, καὶ τὴν κρατοῦσιν εἰς τὸν τόπον τῆς, καθὼς σὲ εἶπα πρὸ ὀλίγου.

II. Μητέρα, εἰπέ μὲ τι περισσότερο, σὲ παρακαλῶ περὶ μυῶν καὶ τενόντων· πρέπει νὰ ἦναι πολλῆς περιεργείας ἄξια πράγματα, καὶ ἐπεθύμουν, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ τὰ ἴδω.

M. Δὲν πρέπει, υἱέ μου, νὰ κατακρινώμεθα εἰς πολλὰ πράγματα διὰ μιᾶς· θέλεις ἐννοεῖς τὰ πράγματα καλλίτερον, εἴταν ἐξετάξῃς αὐτὰ ἀνὰ ἓν.

Ἐγὼ σκοπὸν ἀκόμη νὰ σὲ ὁμιλήσω μετὰ ταῦτα περὶ μυῶν καὶ τενόντων, καὶ νὰ σὲ δεῖξω προσέτι εἰκόνας τινῶν αὐτῶν.

II. Θέλω λάβει μεγάλην χάριν, μητέρα, δι' αὐτό, καὶ θέλω σὰς εὐγνωμονεῖ τὰ μέγιστα.

M. Ἐτελείωσα, Πέριπλος, τὴν περὶ τῆς κλειδώσεως τοῦ ὤμου ἐξήγησιν, καὶ κατόπιν θέλω σὲ λαλήσει περὶ τῆς κλειδώσεως τοῦ ἀγκῶνος, ἣ ὁποῖα εἶναι ὡσαύτως πολὺ περιεργός, καὶ σὲ δεικνύει τὴν βουλήν, τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ Θεοῦ τοῦ δημιουργήσαντος αὐτήν.

ΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ.

« Τωρόντι, πάτερ, ἔχομεν ἀθλίους καθηγητὰς εἰς τὸ γυμνάσιον! ἔλεγεν ὁ Φωκίων, μαθητῆς τῆς δευτέρας κλάσεως, εἰς τὸν πατέρα του Στροφίον.

— Πῶς, τέκνον μου, μήπως δὲν παραδίδουσι καλὰ, ἔστε νὰ τοὺς ἐννοῆτε, ἢ μήπως διορθῶνουν τὰ θέματά σας ἔπως τύχη;

— Διὰ κανὲν ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ τοὺς κατηγορήσῃ, πάτερ, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια· διότι καὶ πολλὰ σαρφεῖς εἶναι, καὶ δικαιοτάτοι, καὶ ἀκριβέστατοι εἰς τὰς παραδόσεις των.

— Λοιπόν, τί παραπονεῖσαι;

— Παραπονεῦμαι, διότι ἐπιμένουσι πολὺ εἰς τὸν ἴδιον συγγραφέα ἢ εἰς τὸ ἴδιον πρόβλημα, καὶ δὲν μῆς ἀπολύουσι παρὰ ἀφοῦ ἐννοήσωμεν καλῶς τὸ μάθημα.

— Ἄλλὰ δὲν βλέπω τι κακὸν εἰς τοῦτο.

— Ἐν τούτοις παρεμποδοῦναι τὰς προόδους ἡμῶν τοιοῦτο τρόπος!

— Καὶ ἔλη ἡ κλάσις εἶναι δυσχεροστημένη;

Ἦ! ὄχι, πάτερ, ἀπεκρίθη ὁ Φωκίων μὲ κάποιον ἔκφραστον ἀλαζονίας καὶ περιφρονήσεως· ἡμεῖς μόνον, οἱ καλλίτεροι τῆς κλάσεως, ἀγανακτοῦμεν διὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς διδασκαλίας.

— Υἱέ μου, οἱ καθηγηταὶ σου δὲν διδάσκουσι μόνον τοὺς καλλιτέρους μιᾶς κλάσεως· χρεωστοῦσι νὰ διδάσκωσι καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι προικισμένοι μὲ εὐφυῖαν, ὥστε νὰ προσδεύωσιν ὡς σεῖς· καὶ ἂν σεῖς οἱ δυνατῶς καταλαμβάνετε καλῶς τὴν περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον ὠραίαν ἐντολήν τοῦ Εὐαγγελίου, σεῖς, οἱ ὁποῖοι κατακείετε ταχέως τὰ πράγματα, ἠθέλετε μετρίσαι τὴν ὀρμὴν σας, διὰ νὰ δώσητε καιρὸν νὰ συμβαδίζωσιν ἡμεῖς μὲ σὰς καὶ οἱ ἀσθενέστεροι συμμαθηταὶ σας.

Ἐπειτα μὴ νομίσης, ὅτι ἡ πρόοδος συνίσταται εἰς τὸ νὰ προχωρῇ τις πᾶντοτε· πρέπει νὰ προβαίνει καὶ μὲ βῆμα τεκτικὸν καὶ στερεόν· διὰ τοῦτο καὶ οἱ καθηγηταὶ σὰς παρὰ δίδουσι τοιοῦτοτρόπως, διὰ νὰ ἦναι ὠφέλιμοι εἰς ὄλους· διότι σεῖς μὲν οἱ ἰσχυροὶ ἐμβατεύετε εἰς τὴν ἐννοίαν τῶν συγγραφέων, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι κατώτεροί σας, προσπαθοῦσι νὰ τοὺς ἐννοήσωσιν.

— ❦ ❦ ❦ ❦ ❦ —

ΕΥΡΩΤΑΣ. (μούγλα)

Ὅλοι γνωρίζετε τὸν εὐρώταν ἢ μούγλαν, καὶ θὰ εἴπατε, βέβαια, νὰ τὸν παρατηρήσετε καμμίαν φοράν, ὡς φίλτατοι παῖδες, ἢ εἰς τὸν ἄρτον, ἢ εἰς τὰ ὀπωρικά, ἢ εἰς τὰ γλυκύσματα καὶ ἐν γένει εἰς τὰς φυτικὰς ἢ ζωϊκὰς οὐσίας.

Ἄλλὰ πρὶν σὰς εἶπω τί πράγμα εἶναι ὁ εὐρώτας, πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω τί θὰ εἴπῃ φυτικὴ ἢ ζωϊκὴ οὐσία. Καὶ φυτικαὶ μὲν οὐσῖαι λέγονται ὅσα πράγματα γίνονται ἀπὸ φυτὰ, καθὼς ὁ ἄρτος, διότι κατεσκευάσθη ἀπὸ σῖτον, ὅστις εἶναι φυτὸν, τὰ διάφορα γλυκὰ τοῦ ποτηρίου, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἀπὸ λεμόνιον, ἀπὸ κίτρον, ἀπὸ κυδώνιον, κλπ. τὰ ὁποῖα εἶναι ὡσαύτως φυτῶν καρποί· ζωϊκαὶ δὲ οὐσῖαι λέγονται ὅσα πράγματα γίνονται ἀπὸ ζῶα, καθὼς ὁ τυρὸς καὶ τὸ βούτυρον, διότι κατεσκευάσθησαν ἀπὸ τὸ γάλα τῆς προβατίνης, ἢ ὁποῖα εἶναι ζῶον, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τώρα λοιπὸν ἂν εἴχατε μικροσκόπιον, δηλαδὴ τὸ ὑάλινον ἐκεῖνο ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον βλέπομεν τὰ σμικρότατα πράγματα πολὺ μεγαλειότερα πρὸ ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὴν φύσιν, ἠθέλετε παρατηρήσει, ὅτι οἱ εὐρώτες αὐτοὶ εἶναι σμικρότατα φυτὰ, τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουσι πολὺ μὲ τοὺς μύκητας ἢ ἀμανιτάρια, τὰ ὁποῖα φυτρώνουσιν ἐντὸς τῆς γῆς. Εἶναι δὲ οἱ εὐρώτες κλωσταὶ λεπταί, εὐθεῖαι ἢ κλαδωταί, καὶ τὸσον

τροφεραί, ὥστε καὶ ἡ ἐλαχίστη πνοὴ τοῦ ἀνέμου διαλύει καὶ διασκορπίζει αὐτάς. Τότε ὁ ἀήρ μεταφέρει τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἂν τύχῃ νὰ πέσῃ εἰς κατάλληλον τόπον δηλ. εἰς τὰς φυτικὰς ἢ ζωϊκὰς οὐσίας, ὡς εἶπομεν, ὅταν αὐταὶ ἀρχίζωσι νὰ σαπίζωσιν ἢ νὰ ξυνιζώωσιν καὶ ἐν γένει νὰ χαλῶσι, τότε βλαστάνει καὶ γίνεται τὸ λεπτότατον φυτὸν εὐρώτας· ἂν ὁμῶς τὸ σπέρμα δὲν πέσῃ εἰς τοιαῦτα μέρη, δὲν φυτρώνει μὲν, ἀλλὰ καὶ δὲν χάνει τὴν δύναμιν τῆς βλαστήσεως ὅσος καιρὸς καὶ ἂν παρέλθῃ, ἕως οὗ καθῆσθαι εἰς ἀρμόδιον τόπον διὰ νὰ φυτρώσῃ.

— ❦ ❦ ❦ ❦ ❦ —

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Ἀπληστὸς τις ἄρχων μὴ εὐχαριστούμενος εἰς τὰ ὑπάρχοντά του καὶ θέλων νὰ αὐξήσῃ τὸν πλοῦτόν του ἐφαρμάκευσε τὸν ἀδελφόν του διὰ νὰ τὸν κληρονομήσῃ. Τὸ κακούργημα τοῦ κακοῦ ἐκεῖνου ἀνθρώπου ἔμεινε μυστικόν, ἀλλ' ὁ ἐλεγχος τῆς συνειδήσεως ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸν ἐκέντα τόσον πολὺ ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ εὖρῃ ἡσυχίαν πούποτε. Τέλος πάντων ἐπορεύθη εἰς ἓνα ἀσκητὴν καὶ ἐξομολογηθεὶς εἰς αὐτὸν τὴν ἀμαρτίαν του, τὸν παρεκάλεσε νὰ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸν Θεὸν διὰ νὰ τὸν συγχωρήσῃ· « Τὸ ἐγκλημά σου, τοῦ εἶπεν ὁ ἐρημίτης, εἶναι φρικτόν, ἀλλ' ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπειρος· λάβε αὐτὸ τὸ ποτήριον, καὶ ὅταν τὸ γεμίσης ἕως ἐπάνω εἰς τὰ χεῖλη, ὁ Θεὸς θὰ σὲ συγχωρήσῃ διὰ τὴν χάσιν τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος. » Ὁ ἄρχων ἀνεχώρησε καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν πλησίον ποταμὸν διὰ νὰ γεμίσῃ τὸ ποτήριον· ἀλλὰ μόλις ἐπλησίασεν ἐκεῖ καὶ εὐθὺς τὸ ὕδωρ ὀπισθοχώρησε, καὶ οὔτε κἂν ἠδυνήθη νὰ βρέξῃ τὰ χεῖλη τοῦ ποτηρίου. Περιῆλθε τοιοῦτοτρόπως ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην χωρὶς κανὲν ἀποτέλεσμα, καὶ ἐπὶ τέλους ἐσθασεν εἰς τὴν κατοικίαν ἑνὸς προσκυνητοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ· πλη-

σίον τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὅπου ἠλπίζεν ὅτι τὸ θαῦμα τῆς συγχωρήσεως ἤθελε πληρωθῆ. Ματαίᾳ ἐλπίς ! ὁ ἔνοχος ἐπλησίασε τὸ ποτήριον εἰς τὰ ἅγια ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, καὶ εἰς τὰ τοῦ Χειμάρρου τῶν Κέδρων, ἀλλ' ἀνωφελῶς. Ἀπελπισθεὶς λοιπὸν ἀπὸ τοῦ νὰ εὕρῃ χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐπιστρέφει εἰς τὰ κτήματά του, καὶ ἄμα φθάσας ἐκεῖ, μετὰ τὸ ποτήριον εἰς τὴν μίαν χεῖρα, καὶ μετὰ τὴν ράβδον εἰς τὴν ἄλλην, συναθροίζει τοὺς ὑποτέλεις του, ἐξομολογεῖται τὸ ἐγκλημα καὶ τοὺς ἐλέγχους τῆς συνειδήσεώς του, καὶ ἀναγγέλλει εἰς αὐτούς, ὅτι ἀφήνει ὅλα του τὰ ἀγαθὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς, διὰ νὰ μεταβῆ καὶ νὰ θρηνησῇ τὰς ἁμαρτίας του εἰς τὴν ἔρημον. Ἐνῶ δὲ ἀκόμη ἐλάλει, ἐν δάκρυον πίπτει ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ γεμίζει ὁλόκληρον τὸ ποτήριον. Ὁ Θεὸς τὸν ἐσυγχώρησεν. Καὶ βεβαίως, ἀγαπητοὶ παῖδες, τὸν ἐσυγχώρησε, διότι τὸ δάκρυον, τὸ ὁποῖον ἐβρέυσεν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς ἦτο ἀπόδειξις τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας του.

.....

Ο ΔΙΑΣΩΘΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΞ

ΕΝΕΚΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΘΕΙΑ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΤΟΥ.

Ἡ ἁγία Ἐλισάβετ βασίλισσα τῆς Πορτογαλίας εἶχεν ἓνα σωματοφύλακα εἰς ἄκρον ἐνάρετον, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζετο πρὸς διανομὴν τῶν κρυφῶν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς βοηθειῶν τῆς. Ἄλλος δὲ τις σωματοφύλαξ, φθινὸν τὴν πίστιν, ἦν αὐτὸς ἔχαιρεν ἕνεκα τῆς ἀρετῆς του, ἀπεφάτισε νὰ τὸν ἐξολοθρεύσῃ, καὶ πρὸς τοῦτο κατέπεισε τὸν βασιλέα, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐφύλαττε τὸ πρὸς τὴν βασίλισσαν ὀφειλόμενον σέβας. Ὁ ἡγεμῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ διεφθαρμένη καρδιά προδιέθετεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ φρονῇ κακῶς περὶ τῶν ἄλλων, ἐπίστευσεν εἰς τὴν συκοφαντίαν, καὶ εἶρε τρόπον νὰ τιμωρήσῃ τὸν νομιζόμενον ἔνοχον. Ἐστειλε δηλαδή πρὸς τὸν κύριον κλιθάνου (φούρνου) τινὸς τὴν ἐπαμένην ἐπιστολὴν.

« Μετ' ὀλίγον βέλω σοῦ στείλει ἓνα σωματοφύλακα, ὅστις θέλει σοῦ ἐρωτήσῃ ἂν ἐξετελέσας τὰς διαταγὰς μου. Τοῦτον λοιπὸν συλλαβὼν ρίψον εὐθὺς εἰς πεπυρωμένον κλιθάνον διὰ νὰ καῆ, διότι ὑπερέβη τὰ δικαιώματα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀρμόζει εἰς αὐτὸν τοιοῦτος θάνατος. » Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. »

Μετ' ὀλίγον δὲ ἔστειλε καὶ τὸν μέλλοντα νὰ καῆ σωματοφύλακα. Ὁ Θεὸς ὅμως ἔχει μόνον οὐδέποτε ἀφήνει νὰ ἀπολεσθῶσιν οἱ πιστοὶ του, ἀλλὰ καὶ σώζει, καὶ καταδεικνύει τὴν ἀθωότητα αὐτῶν.

Ὁ σωματοφύλαξ διαβαίων πρὸ τινος ἐκκλησίας, εἰσῆλθε διὰ νὰ προσευχηθῆ, καὶ ἐστάθη νὰ ἀκούσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἐν τούτοις ὁ βασιλεὺς ἀνησυχῶν ἔστειλε τὸν συκοφάντην σωματοφύλακα διὰ νὰ πληροφορηθῆ, ἂν ἐξετελέσθη ἡ διαταγὴ του. Ὁ δὲ κύριος τοῦ κλιθάνου, ἐκλαβὼν τοῦτον διὰ τὸν εἰς τὴν ἐπιστολὴν διαλαμβανόμενον σωματοφύλακα, ἤρπασε καὶ ἐβρίβην εἰς τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον τὸν διέφθειρεν. Ὁ σωματοφύλαξ τῆς βασίλισσας, ἀφρὸ πῦρ κτίστησε τὴν εὐλάβειάν του, ἐξηκολούησε τὴν πορείαν του, ἔφθασεν εἰς τὸν κλιθάνον, καὶ κινήσας, ἂν ἡ διαταγὴ τοῦ βασιλέως ἐξετελέσθη λαβὼν δὲ καταρατικὴν ἀπόκρισιν, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα, διὰ νὰ πληροφορήσῃ περὶ τῆς παραγγελίας του. Ὁ βασιλεὺς ἐξεπλάγη κατ' ὑπερβολὴν, ὡς δύναται τις νὰ φαντασθῆ, ὅτε εἶδεν αὐτὸν ἐπιστρέφοντα ἐναντίον τῶν προσδοκίων του. Ἀλλ' ἀφρὸ ἔμαθεν ἀκριβῶς τὰ διατρέξαντα ἐδόξατε τὰς βουλὰς τοῦ ὑψίστου, ὅτι κατέστρεψε μὲν τὸν συκοφάντην, ἀπένευσε δὲ τὸ δίκαιον εἰς τὸν συκοφαντηθέντα ἀθῶον, ὅστις δὲν ἔλειψε νὰ εὐλογῆσῃ μυριάκις τὴν θείαν πρόνοιαν, ἧτις ἐπηγγύνηται οὕτως ἐπ' αὐτοῦ, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὴν εὐλάβειάν του. Κ. Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΕἰΣ Τὴν ΠΑΛΑΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ.

Τί εἶπεν ὁ ὄφις πρὸς τὴν γυναῖκα ;

Πῶς ἀπεκρίθη ἡ γυνή ;

Τὴν κατέπεισε νὰ παραβῆ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ;

Ποῖος εἶναι ὁ ὄφις, ὅστις ἐπειράζει τὴν γυναῖκα ; (Απ. 16'. 2. κ. 2.)

Ἐφαγε καὶ ὁ Ἄδὰμ ;

Ἐντρέποντο τότε διὰ τὴν γυμνότητά των ;
 Ὅτε ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν παράδεισον, τί
 καμν ;
 Τί ἀπεκρίθη ὁ Ἀδάμ, ὅτε τὸν ἐφώναξεν ὁ Θεός ;
 Ποίαν ἀπολογίαν ἐπρόσφερε διὰ τὴν ἁμαρτίαν του ;
 Καὶ ἡ γυνὴ ποῖον κατηγόρησε ;
 Τί εἶπεν ὁ Θεός τότε εἰς τὸν ὄφιν ;
 Τί εἰς τὴν γυναῖκα ;
 Τί εἰς τὸν Ἀδάμ ; (Παρ. Ρωμ. ε. 12.)
 Πῶς ὠνόμασεν ὁ Ἀδὰμ τὴν γυναῖκά του ;
 Διὰ τί ;
 Σημ. Τί σημαίνει ἡ λέξις Εὐα ;
 Ποῖα ἐνδύματα ἔκαμεν ὁ Θεός διὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐαν ;
 Τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸν παράδεισον ;
 Πῶς ἐφυλάττετο ἡ ὁδός, ὥστε νὰ μὴ ἐπιστρέψωσι πλεόν ;
 Ἐπάρχει εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο καμμία προφητεία περὶ σωτή-
 ρος ; (Ἴδε ἐδάφ. Γραφ. 15, καὶ παράβαλε Γαλ. δ. 4.)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἐπίτομος ἱερὰ ἱστορία ἐκ τῶν θεοπνεύστων βιβλίων τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἀγίας Γραφῆς, ὑπὸ Ἀντ. Α. Θεβαίου πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ παντὸς χριστιανοῦ. Τιμ. δραχ. 1 1/2.

Ἐν Πάτραις, Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον Εὐσταθίου Π. Χριστοδούλου.

Συνιστῶμεν ὡς καταλληλότετον τὸ βιβλίον τοῦτο διὰ τὰ σχολεῖα, διότι ἡ σύντομος καὶ περιεκτικὴ ἐκθεσις τῶν γεγονότων, ἐπι-
 δὲ καὶ ἡ ἀφελὴς ἐκφρασις διὰ τῶν ὁποίων κοσμεῖται, εἰσι προσόντα,
 τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχη πᾶν διδακτικὸν βιβλίον, παραδιδόμενον εἰς
 χεῖρας παιδίων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

4. Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης μετὰ εἰκονογραφίας. — 2. Περὶ κλειδώσεως τοῦ ὄμου καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ βραχίονος μετὰ εἰκονογραφίας. — 3. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ μαθητοῦ. — 4. Εὐρώτας (μοῦχλα). — 5. Τὸ πτόριον. — 6. Ὁ διασωθεὶς σωματοφύλαξ ἔνεκα τῆς πρὸς τὰ θεῖα εὐλαδίας του. — 7. Ἐρωτήσεις εἰς τὴν Παλαιὰν Διθήκην. — 8. Βιβλιογραφία.